

er blevet drevet af høiere Embedsmænd med Statens Midler; thi hvorledes Forholdene end have været tidligere, saa er man aldeles uberegtiget til at forudsætte, at hvad der i Statsregnskaberne udtrykkelig betegnedes som Forskud paa Gage, at det skulde betragtes ydet donationis causa, som en Slags Gave. Det er jo meget naturligt, at de, som have modtaget disse Forskud og sjældent eller aldrig tænkt paa at tilbagebetale dem, ligesom ogsaa, at de, som have hjulpet til at erholde Forskuddene eller som have været med at uddele dem — at de ere tilbøielige til at betragte dem som givne een gang for alle; men jeg troer dog ikke, at man med nogen Slags Villighed kan fordre en saadan Ansværelse ogsaa fra Folkethingets Side. Jeg er selv enig med den Taler, som meente, at der er meget af Fortiden, der maa slaaes en Streg over; men jeg er dog ikke enig med ham i, at man ogsaa i Statshuusholdningen skulde gaae ligedan tilværts. Jeg troer ikke, at nogen fornuftig Huusholder slaer en Streg over Udestaaende, som der er en rimelig Udfigt til at kunne faae indrevet, og jeg skulde dog troe, at der er en ganske rimelig Udfigt dertil, naar der staaer Mand paa den her omtalte Liste, s. Ex. En, som har 7,500 Rbd. i Pension, og skylder 8,600 Rbd., hvorpaa der altsaa kunde præsteres Afdrag, da det vel ikke kan være saa vanskeligt at afsee Noget af en høj Pension om Aaret for at afbetale paa Gæld; og naar en Mand, som har været i meget høit betroede Stillinger, Committeret i et af Kamrene, skylder 8728 Rbd., da maa vel ogsaa hans Pension, som er en 3 à 4000 Rbd., kunne amortisere og forrente en saadan Capital til Staten. Jeg har udtaget endel flere Exempler, som jeg dog ikke skal opholde mig ved, men jeg troer virkelig ikke, at Folkerepræsentation i nogen Henseende kan forsvare en saadan Estergivelse en bloc af udestaaende Fordringer, som her forunderligt nok har været foreslaaet.

Jeg skal til Slutningen kun tillade mig den personlige Bemærkning, at under det sidste Udvalgs Møde, som har været afholdt, da den foreliggende Betænkning blev afgivet, har jeg været forreist og fraværende med Orlov, og jeg har derfor ikke kunnet føje mit Navn til iblandt

de Voterende, saaledes som tidligere allerede af den ærede Ordfører er antydet.

Frolund: Nu kan jeg indskrænke mig til at udtale det Ønske, at Listerne over disse Gjeldsposter maatte blive aftrykte og forelagte Thinget paa samme Maade som de andre Listes over dem, der have faaet Understøttelse fra Naades-Secretariatet o. s. v. (Ja! Ja!); thi det vil ellers i mange Tilfælde være umuligt for Thinget at have nogen bestemt og begrundet Mening om disse Sager (Nei!).

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 7de District har Ordet.

C. S. Hansen: Jeg fræsvalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ribe Amts 4 District har Ordet.

Monrad: Jeg er vistnok aldeles enig med de Herrer, som mene, at man saameget som muligt bør slutte sig til Fortiden, at man ikke bør gjøre noget voldsomt Brud paa de i Fortiden truffne Bestemmelser; men det foreskommer mig dog, at man overskrider Grænsen for hvad der i saa Henseende bør gjælde, naar man mener, ogsaa at burde tage Hensyn til Myther, der kunne have dannet sig om Fortidens Bestemmelser. Gageforskud ere, efter de Oplysninger, den høitagtede Finansminister har meddeelt os, i Reglen ikke blevne givne efter skriftlig Indstilling, men efter et mundtligt Referat fra Finansministeren til Hans Majestæt Kongen. Hvad der nu er passeret mellem Finansministeren og Hans Majestæt i deres mundtlige Samtale, derpaa mener jeg ikke at vi kunne bygge nogen grundet Beslutning. Der har dannet sig allehaande Sagn og mythiske Forestillinger om, at det, som saaledes var bevilget som Forskud, dog ikke skulde betragtes som saadant, men skulde være en Gave, som var bevilget under Navn af Forskud, for saaledes at skule Gavens Character, forat give det Udseende af et Forskud, som i Virkeligheden var en Gave; men jeg troer, at naar man lægger Mærke til, hvorledes saadanne Sagn uddanne sig, naar man lægger Mærke til, hvormange Menneffer der ere, hvem det i høj Grad maatte interessere, at saadanne Sagn opstode, saa troer jeg, at man, efter de Regler for den critiske Behandling af saadanne Sagn, bør være særdeles værsom og høist for-